

246

1. Pa-nie Je-zu Twe cie - rpie-nie,
Ty w ci - cho-ści bez sze - mra-nia

to Twej chwa-ły o - bja - wie - nie.
nio-słeś ból i wy-szy - dza - nie.

Za tych się u - mia-łeś mo - dlić,

co na krzy-żu Cię prze - bo - dli,

co Ci zgo - to - wa - li ha - ńbę,

mi - lcząc nio - słeś lu - dzką wzga - rdę.

2. A największą głębię męki
wycierpiałeś z Bożej ręki.
Bożym gniewem obciążony,
Ty na krzyżu zawieszony.
Jego sąd i razy wszelkie
w cierpliwości zniosłeś wielkiej.
Swoje życie w śmierć oddałeś,
pojednanie zgotowałeś.

3. Z serca hołd niesiemy za nie,
boś boleści mężem, Panie.
Wspominamy Twe udręki,
Twej Baranku śmierci męki.
Wielkie dzieło sam spełniłeś,
dla czci Bożej nas zbawiłeś.
Tak, Imieniu Twemu Panie
chwała, cześć i sława, amen.